

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 2 września 2024 r.

DIH-2.707.32.2024.PL

DECYZJA DIH - 2 Nr 29.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej zwanej: „Kpa” w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), dalej zwanej: „ustawą o IH”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania wniesionego 31 lipca 2024 r. przez Sławomira Łędziaka, Mateusza Łędziaka - Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Centralzbyt” Spółka Jawna z siedzibą w Działdowie (zwaną dalej: „Przedsiębiorcą” lub „Stroną” lub „Spółką”) od decyzji Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 lipca 2024 r. wymierzającej Stronie administracyjną karę pieniężną w wysokości 25.001,00 (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy jeden złoty 00/100) zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b i art. 35d ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie, za to że wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym postanowił:

- 1) uchylić zaskarżoną decyzję w całości**
- 2) orzec, co do istoty sprawy, poprzez wymierzenie Stronie na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35 c ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209), dalej zwanej: „ustawą o systemie” administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 (słownie: dziesięć tysięcy 00/100) złotych.**

UZASADNIENIE

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej zwany: „Warmińsko-Mazurski WIIH” lub „organ pierwszej instancji”) przy piśmie z 6 sierpnia 2024 r. przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Spółki wraz z aktami sprawy. Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego WIIH 7 lutego 2024 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia KNR.8356.31.2024 przeprowadzili kontrolę w należącym do Spółki składzie opału znajdującym się pod jej adresem figurującym we wpisie do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (dalej zwanego: „KRS”). Zakres przedmiotowy wskazany w upoważnieniu obejmował kontrolę jakości paliw stałych; kontrolę przestrzegania obowiązku przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy o systemie; kontrolę wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliwa stałego, o których mowa w art. 6c ustawy o systemie, przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie; kontrolę dokumentów dotyczących pochodzenia paliwa stałego, o których mowa w art. 13 ustawy o szczególnych rozwiązaniach

w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), dalej zwanej: „ustawą o szczególnych rozwiązaniach”.

Kontrolę przeprowadzono w obecności wspólnika Spółki, któremu przed przystąpieniem do czynności doręczono upoważnienie do przeprowadzenia kontroli i okazano legitymacje służbowe. W toku czynności ustalono, że w kontrolowanej placówce w momencie wszczęcia kontroli wprowadzano do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW w postaci węgla kamiennego, w następujących sortymentach:

- 1) Kostka, oferowany do sprzedaży luzem, partia 180 ton,
- 2) Orzech, oferowany do sprzedaży luzem, partia 80 ton,
- 3) Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek EX. Premium, workowany po 25 kg, partia 8 ton,
- 4) Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Popularny, workowany po 25 kg, partia 3 tony,
- 5) Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit, workowany po 25 kg, partia 9 ton.

Stan magazynowy paliw stałych ustalono na podstawie ustnego oświadczenia kontrolowanego Przedsiębiorcy.

W toku kontroli wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie w obecności inspektorów reprezentujących Warmińsko-Mazurskiego WIIH z partii 9 ton węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit oferowanego do sprzedaży w opakowaniach jednostkowych po 25 kg pobrano do badań próbki paliwa stałego, tj.: próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0401/24/3859 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6010/24/3859. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 0049. Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego WIIH sporządzili również protokół pobrania próbek paliwa stałego do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001499/100-009. Próbki zostały przekazane do laboratorium wraz z świadectwem jakości paliw stałych nr FA/14/2024/DZ/1, które zostało zanonimizowane i oznaczone kodami pobranego paliwa. Zgodnie z oświadczeniem pracownika kontrolowanego przedsiębiorcy obecnego przy czynności pobierania próbek wartość wprowadzanej do obrotu partii węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit oferowanego do sprzedaży w opakowaniach jednostkowych po 25 kg z której pobrano próbki do badań wynosiła nie przekraczała 200.000,00 zł. Kontrolowany przedłożył następujące dokumenty dotyczące partii węgla kamiennego z którego pobrano próbki do badań:

- 1) Faktura VAT nr F/000118/10/23 z 12 października 2023 r. wystawioną przez dostawcę przedmiotowej partii węgla kamiennego,
- 2) Świadectwo jakości paliw stałych nr F/000118/10/23/1 - otrzymane od dostawcy,
- 3) Oświadczenie o pochodzeniu węgla nr F/000118/10/23/1 - otrzymane od dostawcy
- 4) Świadectwo jakości paliw stałych nr FA/14/2024/DZ/1 - przekazane klientowi przy zakupie węgla.

Kontrolowany przedłożył również dokumenty dotyczące pozostałych sortymentów węgla kamiennego wprowadzanego do obrotu w momencie wszczęcia kontroli w postaci: faktur zakupu, świadectw jakości paliw stałych otrzymanych od dostawców oraz własnych świadectw jakości wystawianych i przekazywanych klientom w momencie zakupu węgla. Przedsiębiorca przedłożył również potwierdzenie przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy sygn. 372000-UAGAR-9102-81/11 wystawione przez Naczelnika Urzędu Celnego w Elblągu 29 grudnia 2011 r. Dokumenty załączono do akt kontroli.

W kwestii przechowywania kopii dokumentów określonych w art. 6b ust. 1 ustawy o systemie, Przedsiębiorca oświadczył, że nie sprzedawał paliw stałych podmiotom posiadającym instalacje spalania o nominalnej mocy cieplnej powyżej 1 MW.

W toku kontroli ustalono, że Spółka przy sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy poniżej 1 MW, każdorazowo wystawia i przekazuje świadectwo jakości paliw stałych, paragon lub fakturę. Przedsiębiorca nie prowadzi ewidencji świadectw jakości, ustalono, że dokumenty są przechowywane przez wymagany przepisami okres.

W toku kontroli nie stwierdzono wprowadzania do obrotu przez Spółkę paliw stałych objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie.

Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego WIIH ustalili, że Przedsiębiorca od 16 kwietnia 2022 r. wystawia, przekazuje i przechowuje oświadczenia o pochodzeniu węgla, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach.

Protokół zawierający powyższe ustalenia został odczytany w kontrolowanej placówce 13 lutego 2024 r. Strona została pouczona o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o IH uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu. Wspólnik Spółki podpisał protokół kontroli bez uwag. Przedsiębiorca nie skorzystał również z możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli.

Badanie przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/100-009 sporządzonym 16 lutego 2024 r., wykazało, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0401/24/3859, pobrana z partii węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Favorit nie spełnia wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w Tabeli 4 Załącznika do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), dalej zwanego: „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, ze względu na zawyżoną wartość parametru zawartość popiołu, która wynosiła 14,77% przy wymaganiach jakościowych określonych jako max. 12,0%. Uwzględniając maksymalne dopuszczalne odchylenie ($12,0\% + 0,36\%$) za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik $\leq 12,36\%$ (mniejszy lub równy 12,36 %). Badanie to wykazało również, że świadectwo jakości paliw stałych, które Spółka wystawiała i przekazywała nabywcom wraz z badanym sortymentem Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Favorit było niezgodne ze stanem faktycznym. W przedłożonym świadectwie jakości FA/14/2024/DZ/1 Spółka wskazała, że przedmiotowe paliwo stałe zawiera 12,0% popiołu, a badanie wykazało zawartość popiołu wynoszącą 14,77%.

W związku z powyższym zgodnie z dyspozycją art. 22 ust. 7a ustawy o systemie, z urzędu przeprowadzono badania próbki kontrolnej nr 6010/24/3859 pobranej z partii węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Favorit.

Badanie przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001499/100-009/K sporządzonym 16 lutego 2024 r. potwierdziło, że partia węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Favorit nie spełnia wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w Tabeli 4 Załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 15,3% przy wymaganiach określonych jako max. 12,0%. Uwzględniając maksymalne dopuszczalne odchylenie ($12,0\% + 0,36\%$) za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik $\leq 12,36\%$ (mniejszy lub równy 12,36%).

Badanie to potwierdziło również, że świadectwo jakości paliw stałych, które Spółka wystawiała i przekazywała nabywcom wraz z badanym sortymentem Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Favorit było niezgodne ze stanem faktycznym. W przedłożonym świadectwie jakości FA/14/2024/DZ/1 Spółka wskazała, że przedmiotowe paliwo stałe zawiera 12,0% popiołu, a badanie próbki kontrolnej wykazało zawartość popiołu wynoszącą 15,3%.

Inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego WIIH 27 lutego 2024 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia KNR.8356.57.2024 przeprowadzili kontrolę w należącym do Spółki składzie opału znajdującym się pod jej adresem figurującym we wpisie do KRS. Zakres przedmiotowy wskazany w upoważnieniu obejmował kontrolę jakości paliw stałych - przekazanie wyników z badań. Ponowną kontrolę Przedsiębiorcy przeprowadzono na podstawie art. 48 ust. 11 pkt 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) w związku z negatywnymi wynikami badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0401/24/3859 i próbki kontrolnej nr 6010/24/3859. Przed przystąpieniem do czynności obecnemu w momencie przybycia inspektorów wspólnikowi Spółki doręczono upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz okazano legitymacje służbowe. Inspektorzy przekazali Przedsiębiorcy protokoły z badań przeprowadzonych przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o., nr 20/200001499/100-009 dotyczący próbki nr 0401/24/3859 i nr 20/200001499/100-009/K dotyczący próbki nr 6010/24/3859.

W momencie wszczęcia kontroli na terenie placówki nie wprowadzano do obrotu zakwestionowanego węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Favorit workowany po 25 kg. Zgodnie z pisemnym oświadczeniem Spółki partia węgla kamiennego z którego 7 lutego 2024 r. pobrano do badań próbki została sprzedana w całości i do dnia 27 lutego 2024 r. nie wprowadzono do obrotu nowych dostaw. Oświadczenie dołączono do akt kontroli.

Przedsiębiorcę poinformowano, że w związku z negatywnymi wynikami badań możliwe jest wszczęcie postępowania w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie oraz nałożenia na podstawie art. 24 ust. 1a ww. ustawy obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Protokół zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 27 lutego 2024 r. Strona została pouczone o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o IH uprawnieniu do wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu. Wspólnik Spółki podpisał protokół kontroli bez uwag. Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości

wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

Do siedziby Warmińsko-Mazurskiego WIIH 5 marca 2024 r. wpłynęło pismo Spółki opatrzone datą 29 lutego 2024 r. dotyczące protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 0049 z 7 lutego 2024 r. Przedsiębiorca wyjaśnił, że pracownica firmy błędnie zadeklarowała do badania węgiel kamienny ekogroszek + o nazwie handlowej „Favorit”, który podlega wymogom z Tabeli 4 Załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Zdaniem Spółki pracownica uczyniła to błędnie, ponieważ węgiel ten występuje w ofercie firmy jako groszek o nazwie handlowej „Favorit” i podlega wymaganiom z tabeli nr 3 ww. rozporządzenia. Do pisma dołączono wydruk zdjęcia obrazującego nadruk nazwy produktu, na którym widnieje napis „groszek”. Strona wyjaśniła również, że stara się produkować groszek „Favorit” z dbałością o wszystkie wymagania, tak jakościowe jak i wizualne. Proces produkcyjny odbywa się w oparciu o węgiel z polskich kopalni czego dowodem jest przedłożona w toku kontroli faktura zakupu od polskiego dostawcy.

Ponadto Spółka zwróciła uwagę, że w protokole z badań nr 20/200001499/100-009 zaznaczono gwiazdką, że badanie zawartości popiołu przeprowadzono metodą badawczą opisaną w normie PN-80/G-04512÷AZ1:2002 wycofaną przez Polski Komitet Normalizacyjny bez zastąpienia.

Warmińsko-Mazurski WIIH w piśmie z 14 marca 2024 r. wyjaśnił Stronie, że na podstawie przepisów art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie oraz wytycznych UOKiK jako punkt odniesienia przyjmuje deklarację przedsiębiorcy zawartą w wystawianym i przekazywanym konsumentom świadectwie jakości paliw stałych. W przekazanym przez Spółkę świadectwie jakości FA/14/2024/DZ/1 zadeklarowano jako rodzaj paliwa: węgiel ekogroszek Favorit CN 2701. Powyższa deklaracja jest dla organu kontroli wiążąca. Następnie Warmińsko-Mazurski WIIH w piśmie z 2 kwietnia 2024 r. wyjaśnił, że metody badania parametrów jakościowych próbek paliw stałych zostały określone w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1366 i z 2023 r. poz. 2661). Zgodnie z pkt 3.2 sposób wykonania oznaczenia, przygotowanie próbki analitycznej, stosowane odczynniki, rodzaj aparatury i jej przygotowanie, kalibrację aparatury, sposób obliczenia i podawania wyników, a także precyzję metody określają normy PN-G04560:1998, PN-G-04512:1980 albo PN-ISO 1171:2022. W związku z powyższym przeprowadzenie badania metodą opisaną w normie PN-80/G-04512÷AZ1:2002 było zgodne z prawem.

Warmińsko-Mazurski WIIH pismem z 26 czerwca 2024 r. wszczął postępowanie w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b) w związku z wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartość parametru jakościowego była niezgodna ze stanem faktycznym. W treści pisma organ pierwszej instancji pouczył Stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa oraz wezwał do przesłania dokumentów dotyczących wielkości obrotu z prowadzonej działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2023 poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Pismo zostało doręczone 27 czerwca 2024 r.

Strona w piśmie z 2 lipca 2024 r. poinformowała o wysokości przychodu ze sprzedaży węgla w 2023 r. i dołączyła rachunek zysków i strat za 2023 r. oraz zestawienie sprzedaży z podziałem na asortyment za 2023 r.

Organ pierwszej instancji pismem z 9 lipca 2024 r. zawiadomił Stronę o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym i ponownie pouczył o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa. Pismo zostało doręczone 10 lipca 2024 r.

Warmińsko-Mazurski WIIH 19 lipca 2024 r. wydał decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej (sygn. KNR.8361.50.2024.GM), w której na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 oraz art. 35c ust. 5 pkt 2 ustawy o systemie wymierzył Spółce karę pieniężną w wysokości 25.001,00 zł za to że wystawił świadectwo jakości paliw stałych, w którym wartość parametru jakościowego była niezgodna ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji wskazał przesłanki leżące u podstaw wydanego rozstrzygnięcia. Ponadto Warmińsko-Mazurski WIIH rozważył, czy w tej sprawie istnieją przesłanki do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f Kpa. W efekcie organ pierwszej instancji nie dopatrył się podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu ani do wyznaczenia terminu przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa w wyznaczonym terminie. Decyzja została doręczona Stronie 22 lipca 2024 r.

Strona z zachowaniem ustawowego terminu pismem z 30 lipca 2024 r. (data nadania pocztowego 31 lipca 2024 r.) wniosła odwołanie od decyzji Warmińsko-Mazurskiego WIIH z dnia 19 lipca 2024 r. Zaskarżonej decyzji Spółka zarzuciła:

1. Naruszenie prawa materialnego, to jest w szczególności art. 35c ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy o systemie, poprzez zastosowanie do stanu faktycznego opisanego w zaskarżonej decyzji stawki kary wynikającej z pkt 2, tj. 25.001,00 zł, zamiast z pkt 1, to jest w wysokości od 10.000,00 do 25.000,00 zł z uwagi na to, że wartość wprowadzanego do obrotu paliwa nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł.
2. Naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy, to jest art. 7 Kpa poprzez niewyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, art. 8 Kpa poprzez naruszenie zasady zaufania do rozstrzygnięcia poprzez zaniechanie szczegółowego wyjaśnienia, jaka wartość paliwa wprowadzonego do obrotu została przyjęta za podstawę ustalenia wysokości kary oraz art. 11 Kpa poprzez nie wyjaśnienie przesłanek, którymi organ kierował się przy ustalaniu wysokości kary.

Spółka wniosła o:

1. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wydanie nowej, odstępującej od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa lub ustalającej wysokość kary na podstawie art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie w wysokości 10.000,00 zł,
ewentualnie
2. na podstawie art. 138 § 2 i § 2a Kpa uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji, w przypadku uznania, że decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, a także w przypadku uznania, że organ pierwszej instancji dokonał błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie, określając także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

Strona uzasadniła podniesione zarzuty.

Pismem z 12 sierpnia 2024 r. Prezes UOKiK, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 16 sierpnia 2024 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ wyższego stopnia dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

W myśl art. 5 ust. 2 ustawy o IH w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych lub spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d przywołanej powyżej ustawy. Na podstawie delegacji zawartej w art. 6e Minister Klimatu i Środowiska w dniu 23 grudnia 2022 r. wydał rozporządzenie w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), w którym określił wzór tego dokumentu.

Z przepisu art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości - wprowadzając je do obrotu. W tym miejscu należy wyjaśnić, że świadectwo jakości spełnia rolę informacyjną, ma zapewnić nabywcy danej konkretnej partii paliwa rzetelną i zgodną ze stanem faktycznym informację o cechach użytkowych wyrażonych wartościami parametrów jakościowych. Wynika to z woli ustawodawcy, który w art. 6d pkt 6 ustawy o systemie zobligował przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe do wskazania w treści świadectwa jakości, wartości parametrów paliwa, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

Ustawodawca w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie obłożył sankcją w postaci kary pieniężnej przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązкови wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. W myśl art. 35c ust. 5 ustawy o systemie wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł;
- 2) od 25.001,00 zł do 100.000,00 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000,00 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są:

- 1) protokół i akta kontroli nr KNR.8361.27.2024,
- 2) protokół i akta kontroli nr KNR.8361.50.2024,
- 3) akta postępowania organu pierwszej instancji.

Protokoły kontroli stanowią dokument urzędowy sporządzony w przepisanej formie przez powołany do tego organ państwowy, w tej sprawie Warmińsko-Mazurskiego WIIH, w zakresie jego działania i stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa, które korzystają z wiarygodności zawartych w nich ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15).

Z treści protokołu i akt kontroli nr KNR.8361.27.2024 jednoznacznie wynika, że Przedsiębiorca w momencie wszczęcia kontroli wprowadzał do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Z ustaleń kontroli wynika, że wartość oferowanej do sprzedaży 7 lutego 2024 r., partii węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Favorit workowany po 25 kg, z której pobrano do badań próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0401/24/3859 i próbkę kontrolną nr 6010/24/3859, nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Z akt kontroli wynika, że Spółka udokumentowała pochodzenie i parametry jakościowe partii węgla z którego pobrano próbki do badań przedkładając Fakturę VAT nr F/000118/10/23 z 12 października 2023 r. wraz ze świadectwem jakości oraz oświadczeniem o pochodzeniu węgla wystawionymi przez dostawcę przedmiotowej partii węgla kamiennego.

Strona udokumentowała również fakt wprowadzenia do obrotu przedmiotowej partii węgla kamiennego przedkładając kopie:

- 1) Faktury VAT nr FA/14/2024/DZ z 7 lutego 2024 r. opiewającą na sprzedaż węgla Ekogroszek Favorit,
- 2) Oświadczenia o kraju pochodzenia węgla nr FA/14/2024/DZ/1 z 7 lutego 2024 r. wystawione do dokumentu sprzedaży nr FA/14/2024/DZ,
- 3) Świadectwa jakości paliw stałych nr FA/14/2024/DZ/1 wystawione 7 lutego 2024 r.

Powyższe dokumenty zostały przekazane klientowi przy zakupie węgla Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Favorit, co potwierdza złożony na tych dokumentach podpis nabywcy.

Z protokołu i akt kontroli nr KNR.8361.50.2024 wynika, że badania przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem:

- 1) nr 20/200001499/100-009 dotyczącym próbki nr 0401/24/3859 i
- 2) nr 20/200001499/100-009/K dotyczącym próbki nr 6010/24/3859,

wykazały i potwierdziły, że węgiel kamienny w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Favorit w opakowaniach jednostkowych po 25 kg wprowadzany do obrotu momencie wszczęcia kontroli nie spełniał wymogów jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, która w próbce przeznaczonej do badań nr 0401/24/3859 wynosiła 14,77%, a w próbce kontrolnej nr 6010/24/3859 15,3%. Maksymalna zawartość popiołu określona w Tabeli 4 załącznika do rozporządzenia w sprawie

wymagań jakościowych dla paliw stałych wynosi 12,0% z uwzględnieniem dopuszczalnego odchylenia (12,0% + 0,36%) za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik $\leq 12,36\%$ (mniejszy lub równy 12,36%). Przeprowadzone badania ujawniły również, że Spółka dla wprowadzanego do obrotu węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów tego paliwa były niezgodne ze stanem faktycznym, ponieważ w dokumencie tym zadeklarowała zawartość popiołu wynoszącą 12,0%. Z treści protokołu kontroli nr KNR.8361.50.2024 wynika, że Stronie doręczono protokoły badań przeprowadzony przez SGS Polska Sp. z o. o. i poinformowano o możliwości wszczęcia postępowań administracyjnych w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b oraz nałożenia obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań oraz kosztów pobrania próbek.

Warmińsko-Mazurski WIIH zawiadomił Spółkę o wszczęciu postępowania administracyjnego wskazując okoliczności faktyczne i prawne mające wpływ na treść rozstrzygnięcia. Ponadto Strona została pouczone o prawie do czynnego udziału w każdym etapie postępowania administracyjnego oraz o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa. W treści pisma Przedsiębiorca został wezwany do przedłożenia dokumentów obrazujących wielkość obrotu z prowadzonej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2023 r. poprzedzającym rok kontroli. Pismo doręczono 27 czerwca 2024 r.

Do siedziby organu pierwszej instancji 5 lipca 2024 r. wpłynęła odpowiedź Strony zawierająca żądane informacje.

Pismem z 9 lipca 2024 r. organ pierwszej instancji zawiadomił Stronę o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego, wskazał termin zakończenia postępowania i pouczył o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa. Pismo doręczono 10 lipca 2024 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Warmińsko-Mazurski WIIH 19 lipca 2024 r. wydał decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że organ pierwszej instancji ustalając wymiar kary za wartość paliwa stałego wprowadzanego do obrotu przyjął wartość wszystkich partii paliw oferowanych do sprzedaży w momencie wszczęcia kontroli nr KNR.8361.27.2024. Łączna wartość wprowadzanych do obrotu partii węgla kamiennego przekraczała kwotę 200.000,00 zł. W związku z powyższym wymierzył karę pieniężną zawierającą się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 2 ustawy o systemie, tj. od 25.001,00 zł do 100.000,00 zł. Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że organ pierwszej instancji ustalił fakt wystawienia przez Stronę świadectwa jakości niezgodnego ze stanem faktycznym dotyczący jedynie partii węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit. W świetle powyższego organ odwoławczy stwierdził, że zasadnym byłoby przyjęcie jako wartości paliw stałych wprowadzanych do obrotu wartości partii paliwa, z której pobrano próbki do badań i co do której ustalono fakt wystawienia świadectwa jakości niezgodnego ze stanem faktycznym. W związku z powyższym uchylił zaskarżoną decyzję w całości i orzekł o wymierzeniu Stronie administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie, czyli w przedziale od 10.000,00 do 25.000,00 zł.

Prezes UOKiK wymierzając Stronie administracyjną karę pieniężną uwzględnił także przesłanki, o których mowa w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie, czyli dotychczasową działalność przedsiębiorcy, tj. że nie był uprzednio karany z tytułu naruszenia przepisów

ustawy o systemie. Ponadto organ odwoławczy uwzględnił udzieloną przez Stronę informację o obrocie z działalności oraz o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2023 r. poprzedzającym rok kontroli, która wpłynęła do jego siedziby Warmińsko-Mazurskiego WIIH 5 lipca 2024 r. i wymierzył Spółce administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł. Kwota kary pieniężnej mieści się w dolnej granicy przewidzianej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania postanowił łącznie odnieść się do zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Strona zarzuca naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy, w postaci art. 7 Kpa poprzez niewyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, art. 8 Kpa poprzez naruszenie zasady zaufania do rozstrzygnięcia poprzez zaniechanie szczegółowego wyjaśnienia, jaka wartość paliwa wprowadzonego do obrotu została przyjęta za podstawę ustalenia wysokości kary oraz art. 11 Kpa poprzez niewyjaśnienie przesłanek, którymi organ kierował się przy ustalaniu wysokości kary. Ponadto Spółka zarzuca naruszenie prawa materialnego, w postaci art. 35c ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy o systemie, poprzez zastosowanie do stanu faktycznego opisanego w zaskarżonej decyzji stawki kary wynikającej z pkt 2, tj. 25.001,00 zł, zamiast z pkt 1, to jest w wysokości od 10.000,00 do 25.000,00 zł z uwagi na to, że wartość wprowadzanego do obrotu paliwa nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że powyższe zarzuty w zakresie naruszenia art. 35c ust. 5 pkt 1 i 2 ustawy o systemie, poprzez zastosowanie do stanu faktycznego opisanego w zaskarżonej decyzji stawki kary wynikającej z pkt 2, tj. 25.001,00 zł, zamiast z pkt 1, to jest w wysokości od 10.000,00 do 25.000,00 zł z uwagi na to, że wartość wprowadzanego do obrotu paliwa nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł okazały się zasadne, co skutkowało uchyleniem decyzji Warmińsko-Mazurskiego WIIH z 19 lipca 2024 r. (sygn. KNR.8361.50.2024.GM) i wymierzeniem kary pieniężnej w zakresie wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w pozostałym zakresie zarzuty są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

Spółka w odwołaniu wyjaśnia, że nie kwestionuje ani ustaleń faktycznych i prawnych zawartych w zaskarżonej decyzji dotyczących poboru próbek węgla kamiennego Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit, ani wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy.

Z zasady wyrażonej w art. 8 Kpa wynika przede wszystkim wymóg prowadzenia postępowania w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. W celu realizacji tej zasady konieczne jest przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględnienia w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa.

Jak trafnie wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny orzekając w innej sprawie: „Zawarta w art. 11 Kpa zasada przekonywania nakazuje wyjaśnianie stronie zasadność przesłanek w oparciu o które zostały wydane decyzje w toku postępowania administracyjnego tak, aby w miarę możliwości przekonać stronę do wykonania decyzji bez stosowania środków

przymusu. Z zasady tej wynika nakaz uzasadniania decyzji celem wyjaśnienia stronie zasadności i podstaw jej wydania” (por. Wyrok NSA z dnia 27 czerwca 2023 r. sygn. akt II GSK 478/20).

Z protokołu i akt kontroli nr KNR.8361.27.2024 wynika, że Strona jest przedsiębiorcą wprowadzającym do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Nie ulega wątpliwości, że w momencie wszczęcia kontroli Spółka oferowała do sprzedaży węgiel kamienny w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit, workowany po 25 kg. Z powyższej partii pobrano do badań próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0401/24/3859 i próbkę kontrolną nr 6010/24/3859. Z ustaleń kontroli wynika, że wartość ww. partii węgla kamiennego nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Z akt kontroli wynika, że Spółka udokumentowała fakt wprowadzenia do obrotu przedmiotowej partii węgla kamiennego przedkładając kopie:

- 1) Faktury VAT nr FA/14/2024/DZ z 7 lutego 2024 r. opiewającą na sprzedaż węgla Ekogroszek Faworit,
- 2) Oświadczenia o kraju pochodzenia węgla nr FA/14/2024/DZ/1 z 7 lutego 2024 r. wystawione do dokumentu sprzedaży nr FA/14/2024/DZ,
- 3) Świadectwa jakości paliw stałych nr FA/14/2024/DZ/1 wystawione 7 lutego 2024 r.

Powyższe dokumenty zostały przekazane klientowi przy zakupie węgla Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit, co potwierdza złożony na tych dokumentach podpis nabywcy. Z akt kontroli nr KNR.8361.50.2024 wynika, że badania przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem:

- 1) nr 20/200001499/100-009 dotyczącym próbki nr 0401/24/3859 i
 - 2) nr 20/200001499/100-009/K dotyczącym próbki nr 6010/24/3859,
- wykazały i potwierdziły, że węgiel kamienny w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit w opakowaniach jednostkowych po 25 kg wprowadzany do obrotu momencie wszczęcia kontroli nie spełniał wymogów jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych ze względu na zawyżoną zawartość popiołu, która w próbce przeznaczonej do badań nr 0401/24/3859 wynosiła 14,77%, a w próbce kontrolnej nr 6010/24/3859 15,3%. Maksymalna zawartość popiołu określona w Tabeli 4 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wynosi 12,0% z uwzględnieniem dopuszczalnego odchylenia ($12,0\% + 0,36\%$) za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik $\leq 12,36\%$ (mniejszy lub równy 12,36%). Z materiału dowodowego wynika również, że Spółka dla wprowadzanego do obrotu węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit wystawiła 7 lutego 2024 r. świadectwo jakości nr FA/14/2024/DZ/1, w którym wartości parametrów tego paliwa były niezgodne ze stanem faktycznym, ponieważ w dokumencie tym zadeklarowała zawartość popiołu wynoszącą 12,0%. W świetle powyższych ustaleń nie ulega wątpliwości, że w tej sprawie ziściła się przesłanka, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązкови wystawia świadectwo jakości, w którym parametry jakościowe są niezgodne ze stanem faktycznym. Zważywszy zaś, że ustalenia dotyczyły partii paliwa stałego o wartości poniżej 200.000,00 zł zasadnym było wymierzenie kary pieniężnej w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Zdaniem organu odwoławczego postępowanie administracyjne w tej sprawie zostało przeprowadzone z poszanowaniem zasad wskazanych w art. 7, art. 8 i art. 11 Kpa.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie przeanalizował materiał dowodowy w celu sprawdzenia, czy w tej sprawie ziściły się przesłanki do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Organ odwoławczy wyjaśnia, że zastosowanie instytucji z art. 189f Kpa jest możliwe w sytuacji, gdy fakt popełnienia deliktu administracyjnego jest oczywisty i wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 albo § 2 Kpa. Z protokołu nr akt kontroli KNR.8361.27.2024 znajdującego w materiale dowodowym sprawy wynika niewątpliwie, że Strona wprowadzała do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Z dokumentu tego wynika również, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego w postaci węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit Strona wystawiła świadectwo jakości paliw stałych, w którym wartość parametru węgla była niezgodna ze stanem faktycznym. Protokół nr KNR.8361.27.2024 sporządzony w przepisanej formie przez powołany do tego organ państwowy w zakresie jego działania, stanowi więc dowód, tego co zostało w nim urzędowo stwierdzone w myśl art. 76 § 1 Kpa. Jak trafnie wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny orzekając w innej sprawie: „Wprawdzie szczególna moc dowodowa dokumentu urzędowego nie wyklucza możliwości przeprowadzenia przeciwdowodu, co wymaga aktywności kwestionującego treść dokumentu urzędowego” (por. wyrok NSA z dnia 29 września 2020 r. sygn. akt II GSK 18/18). Protokół nr akt kontroli KNR.8361.27.2024 został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 13 lutego 2024 r. osoba upoważniona do reprezentowania Przedsiębiorcy w toku kontroli podpisała protokół kontroli bez uwag. Strona z naruszeniem wynikającego z art. 20 ust. 2 ustawy o IH wniosła uwagi do protokołu kontroli na piśmie, w których nie kwestionowała ustaleń dotyczących wartości paliw stałych wprowadzanych do obrotu. Organ pierwszej instancji ustosunkował się do wniesionych uwag. Powyższe nie miało wpływu na ustalenia poczynione w toku badań próbek węgla kamiennego w sortymencie Ekogroszek - nazwa handlowa, groszek plus Ekogroszek Faworit, które wykazały i potwierdziły niezgodność z wymaganiami określonymi dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych. Ponadto badania te wykazały, że Strona wystawiła świadectwo jakości dla ww. węgla kamiennego, w którym wartość parametru „zawartość popiołu” była niezgodna ze stanem faktycznym. Protokoły z badań zostały Stronie przekazane w toku kontroli z 27 lutego 2024 r. udokumentowanej protokołem i aktami nr KNR.8361.50.2024.

Zdaniem Prezesa UOKiK nie ulega wątpliwości, że w tej sprawie ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że przepis art. 189f § 1 pkt 1 Kpa wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Znikomość wagi naruszenia prawa należy oceniać w odniesieniu do dóbr chronionych naruszoną normą prawną. W tej sprawie przepisem tym jest art. 6c ustawy o systemie, który chroni prawo konsumenta/nabywcy paliw stałych do uzyskania rzetelnej wyczerpującej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji o parametrach jakościowych nabywanego paliwa stałego. Prezes UOKiK wyjaśnia, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku

wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego. W związku z powyższym ustawodawca określił, że wykonanie obowiązku wystawienia świadectwa jakości i przekazanie informacji konsumentowi/nabywcy następuje w momencie wprowadzenia paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW do obrotu. Ponadto w celu zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości w ustawie określono obligatoryjną treść tego dokumentu oraz upoważniono właściwego ministra do określenia wzoru dokumentu świadectwa jakości. Zdaniem organu odwoławczego w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych było niezgodne ze stanem faktycznym nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa. Potwierdza to również brzmienie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie, który w sytuacji stwierdzenia, że przedsiębiorca wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem, obliuguje organ administracji do wymierzenia kary pieniężnej. Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że organ pierwszej instancji słusznie i zgodnie z prawem stwierdził, że na gruncie tej sprawy nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. W momencie przekazania wyników badań Strona nie wprowadzała do obrotu zakwestionowanej partii paliwa stałego, ponieważ została sprzedana w całości. W aktach sprawy dowodów świadczących o zaprzestaniu naruszania prawa. Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w tej sprawie nie ziszczyły się łącznie przesłanki wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, co jest wymagane do obligatoryjnego zastosowania tej instytucji. Organ odwoławczy przeanalizował materiał dowodowy pod kątem wystąpienia przesłanki obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu wskazanej w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Prezes UOKiK stwierdził, zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym Warmińsko-Mazurski WIIH wykazał, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie świadectw jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie instytucji, o której mowa w art. 189f § 1 Kpa, czyli obligatoryjnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponownie postępowanie przeanalizował materiał dowodowy w celu sprawdzenia, czy zaistniały podstawy do zastosowania fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Przepis ten stanowi, że: „W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: usunięcie naruszenia prawa lub powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że zgodnie z treścią art. 6c ust. 1 ustawy o systemie wystawienie świadectwa jakości winno nastąpić w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Zważywszy, że dobrem chronionym przez art. 6c ust. 1 ustawy o systemie jest prawo konsumenta do uzyskania rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji o nabywanym paliwie stałym świadectwo jakości winno obrazować rzeczywiste parametry jakościowe danego paliwa stałego. Skoro ustawodawca dokładnie określił moment wykonania obowiązku (wprowadzenie paliwa stałego do obrotu), to nie jest możliwe następcze wykonanie tego obowiązku. Wynika stąd, że w przypadku obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie nie jest możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy również rozróżnić zakresy pojęć „zaprzestanie naruszania prawa” i „usunięcie skutków naruszania prawa”. Zaprzestanie naruszania prawa w realiach tej sprawy miało by miejsce, gdyby Strona przed wszczęciem kontroli rozpoczęła wystawianie świadectw jakości paliw stałych zgodnych ze stanem faktycznym w momencie wprowadzania ich do obrotu. Za zaprzestanie naruszania prawa można by uznać sytuację, gdy Przedsiębiorca na skutek kontroli rozpoczyna praktykę wystawiania świadectw jakości paliw stałych zgodnych ze stanem faktycznym w momencie ich wprowadzenia do obrotu. Zważywszy, że dobrem chronionym przez art. 6c ust. 1 ustawy o systemie jest prawo konsumenta/nabywcy paliw stałych do uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu, nie jest możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Następcze wystawienie świadectw jakości i wysłanie ich do nabywców nie spełni również celów przyświecających wprowadzeniu do systemu prawa obowiązku wystawiania świadectw jakości, tj. uporządkowania rynku paliw stałych i umożliwienia nabywcom uzyskania wyczerpującej, rzetelnej i zgodnej ze stanem faktycznym informacji o jakości i parametrach użytkowych nabywanego paliwa stałego. Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że w tej sprawie nie zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Nie spełniły się zatem przesłanki do fakultatywnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 Kpa.

Podsumowując, w ocenie Prezesa UOKiK, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji. Natomiast okazały się zasadne w zakresie zarzutu naruszenia art. 35c ust. 5 pkt 2, co skutkowało uchyleniem zaskarżonej decyzji Warmińsko-Mazurskiego WIIH z 19 lipca 2024 r. i uwzględnieniem wniosku Spółki o wymierzenie kary pieniężnej w zakresie wynikającym z art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie.

W związku z powyższym, wymierzoną administracyjną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji Warmińsko-Mazurskiego WIIH, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Prezes UOKiK w odpowiedzi na informacje Strony dotyczące jej trudnej sytuacji finansowej informuje, że okoliczności te, odpowiednio umotywowane i udokumentowane mogą stanowić podstawę do udzielenia ulgi w zakresie wykonania administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 189k Kpa. Organem właściwym do rozpatrzenia wniosku jest organ administracji, który nałożył administracyjną karę pieniężną, w tej sprawie to Warmińsko-Mazurski WIIH. Do tego też organu należy wnieść wniosek o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej.

**Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1, ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępcą Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [informacja prawnie chroniona]
- 2) Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej